

UZASADNIENIE

WYROKU W CAŁOŚCI

Decyzją z 24.10.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z 29.08.2019 r. ponownie ustalił dla J. R. wysokość emerytury od 1.08.2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek na podstawie ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (T.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.).

Zakład podał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczyni na emeryturę

- kwota składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 41075,64 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 316237,25 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 247,30 miesięcy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1444,86 zł.

Po korekcie kapitału początkowego na koncie ubezpieczonej emerytura została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej

$$((...),64 + (...),25)247,30 = 1444,86 \text{ zł.}$$

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie

od 1.03.2010 r. 1511,61 zł

od 1.03.2011 r. 1558,47 zł

od 1.03.2012 r. 1629,47zł

od 1.03.2013 r. 1694,65 zł

od 1.03.2014 r. 1721,76 zł

od 1.03.2015 r. 1757,76 zł

od 1.03.2016 r. 1761,98 zł

od 1.03.2017 r. 1771,98 zł

od 1.03.2018 r. 1824,79 zł

od 1.03.2019 r. 1894,79 zł

Zakład podał, że emerytura wypłacana na starych zasadach zostaje zawieszona jako świadczenie mniej korzystne. W załączeniu Zakład przekazał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

(decyzja k. 76 akt ZUS)

Wnioskodawczynie uznała w/w decyzję za krzywdzącą i złożyła od niej odwołanie wnosząc o przyznanie prawa do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych za okres od momentu złożenia wniosku o przejście na emeryturę z wieku powszechnego, zarzucając, że ZUS błędnie nie uwzględnił ponad 15-letniego stażu pracy w warunkach pracy szczególnej wyliczając dla niej kapitał początkowy, w konkluzji żądając wypłaty należnych pieniędzy za okres od przejścia na emeryturę wraz z waloryzacją i należnymi odsetkami.

(odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie argumentując, że wnioskodawczynie nabyła prawo do emerytury w obniżonym wieku od 1.12.2009 r. na mocy decyzji z 8.01.2009 r. w oparciu o przepis art. 32 ustawy emerytalnej, tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

(odpowiedź na odwołanie k. 5)

W piśmie procesowym z 8.07.2020 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie mandantki z uwagi na posiadanie przez odwołującą 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, a nadto wniósł o zasądzenie na rzecz powódki kosztów postępowania od pozwanego według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

(pismo procesowe z 8.07.2020 r. pełnomocnika wnioskodawczynie k. 17-18)

W piśmie procesowym z 13.10.2020 r. pełnomocnik ZUS wyjaśnił, że na wniosek z 29.08.2019 r. została wydana decyzja z 18.10.2019 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, do którego wysokości doliczona została rekompensata w kwocie 32764,61 zł, mimo, że w odpowiedzi na odwołanie podano błędną informację o braku zaliczenia do wysokości świadczenia rekompensaty, dodając, że w decyzji emerytalnej nie powiela się informacji o przyznanej rekompensacie. Odnosząc się do dalszych kwestii ZUS podał, że decyzją z 8.01.2019 r. organ rentowy przeliczył od 1.12.2008 r. emeryturę wnioskodawczynie przez zmianę stażu pracy i jej podstawę wymiaru, wyjaśniając, że w odpowiedzi na odwołanie omyłkowo podano 2009 r. zamiast 2008 r. Pozwany wskazał, że wnioskodawczynie ma przyznaną emeryturę powszechną od 2.04.2009 r.

(pismo procesowe z 13.10.2020 r. pełnomocnika ZUS k. 31)

Na ostatnim terminie rozprawy 16.02.2021 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie i sprecyzował żądanie w ten sposób, że oświadczył, iż ubezpieczona nie kwestionuje tego, że organ rentowy doliczył rekompensatę za pracę w warunkach szczególnych do kapitału początkowego i sporną decyzją wnioskodawczynie przyznano w związku z tym wyrównanie od emerytury za wcześniejszy okres, natomiast wnosi o przyznanie wnioskodawczynie wypłaty podwyższonego świadczenia od 1.04.2009 r., tj. od daty nabycia emerytury z tytułu wieku, jednocześnie oświadcza, że nie kwestionuje tego, że wnioskodawczynie złożyła wniosek o rekompensatę w sierpniu 2019 r.

(e-prot. z 16.02.2021 r.:00:00:52, 00:07:14).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie – J. R. urodziła się (...)

(niesporne)

Odwołująca legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, którą wykonywała w okresie zatrudnienia w (...) S.A. P. od 1.04.1982 r. do 13.01.2008r. jako preparator wyrobów introligatorskich a od 14.01.2008 r. do 22.12.2008 r. jako operator maszyn introligatorskich.

(okoliczność bezsporna, świadectwo pracy k. 40 akt ZUS)

Decyzją z 10.01.2006 r. ZUS przyznał wnioskodawczyni od 1.11.2005 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek, prawo do emerytury w oparciu o art. 32 ustawy emerytalnej, której wypłata została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1987 r. do 31.12.1996 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 72,17%. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 22 lata, 10 miesięcy okresów składkowych i 7 lat, 4 miesiące okresów nieskładkowych.

(decyzja k. 45 akt ZUS)

Na mocy decyzji z 8.01.2009 r. ZUS przeliczył wnioskodawczyni emeryturę poprzez zmianę stażu pracy, który ustalono w ilości 25 lat, 7 miesięcy okresów składkowych i 7 lat, 8 miesięcy okresów nieskładkowych oraz przeliczenie podstawy wymiaru, do ustalenia której przyjęto wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1988 r. do 31.12.1997 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 71,31%.

(decyzja z 8.01.2009 r. k. 71 akt ZUS)

W dniu 2.04.2009 r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego.

We wniosku w części II pkt 1 odwołująca zaznaczyła, że występuje o emeryturę, nie zaznaczyła natomiast, że występuje o emeryturę z rekompensatą.

W części II wniosku pkt 1 przewidziano natomiast możliwość wystąpienia o emeryturę oraz o emeryturę z rekompensatą, przy czym przy tej opcji znajduje się odesłanie do pkt 9 i 13 informacji, stanowiącej integralną część wniosku.

W pkt 10 informacji wyjaśniono, komu przysługuje rekompensata.

(wniosek z 2.04.2009 r. w aktach ZUS)

Decyzją z 3.06.2009 r. ZUS ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego dla wnioskodawczyni z urzędu po stwierdzeniu, że decyzją z 30.03.2006 r. nieprawidłowo ustalił kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 874,16 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1987 r. do 21.12.1996 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 71,60%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,60% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS ($71,60 \times 1220,89 = 874,16$ zł).

Okresy składkowe w ilości 16 lat, 9 miesięcy, 16 dni, tj. 201 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 6 miesięcy, 22 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem 6 lat, łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 6 lat, 6 miesięcy, 22 dni, tj. 78 miesięcy.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 94,58%. Współczynnik ten posłużył do obliczenia 24% kwoty bazowej, która wynosi 293,01 zł. Wartość współczynnika została obliczona w przy przyjęciu następujących wartości:

50 – ukończony wiek w dniu 31 grudnia 1998 r.

15 – ponieważ wnioskodawczyni została objęta ubezpieczeniem społecznym po raz pierwszy przed osiągnięciem 18 lat

60 – wiek emerytalny

23 – łączna liczba lat okresów składkowych i nieskładkowych do 31 grudnia 1998 r.

20 – wymagany staż

Wartość kapitału początkowego obliczona na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 106.023,61 zł.

(decyzja w aktach kapitałowych)

Decyzją z 8.06.2009 r. ZUS po rozpoznaniu wniosku z 2.04.2009 r. przyznał wnioskodawczyni od 1.04.2009 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek emerytury w związku z osiągnięciem przez skarżącą powszechnego wieku emerytalnego.

Zakład podał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczyni na emeryturę

- kwota składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 41075,64 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 240815,93 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 247,30 miesięcy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1139,88 zł.

Emerytura została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej

$(...,64 + (...),93)247,30 = 1139,88 \text{ zł.}$

Zakład podał, że nadal będzie wypłacane dotychczasowe świadczenie ponieważ jego wysokość jest korzystniejsza.

(decyzja k. 31 akt ZUS)

Decyzją z 20.10.2015 r. ZUS ponownie ustalił dla wnioskodawczyni kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 874,16 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1987 r. do 21.12.1996 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 71,60%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,60% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS ($71,60 \times 1220,89 = 874,16 \text{ zł}$).

Okresy składkowe przyjęto w ilości 16 lat, 9 miesięcy, 16 dni, tj. 201 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 6 miesięcy, 22 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem w ilości 6 lat, tj. 72 miesięcy, a łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 6 lat, 6 miesięcy, 22 dni, tj. 78 miesięcy. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 95,30%. Współczynnik ten posłużył do obliczenia 24% kwoty bazowej, która wynosi 293,01 zł. Wartość współczynnika została obliczona w przy przyjęciu następujących wartości:

50 – ukończony wiek w dniu 31 grudnia 1998 r.

15 – ponieważ wnioskodawczyni została objęta ubezpieczeniem społecznym po raz pierwszy przed osiągnięciem 18 lat

60 – wiek emerytalny

(...) – łączna liczba okresów składkowych i nieskładkowych do 31 grudnia 1998 r. określona w dniach

7200 – wymagany staż 20 lat określony w dniach

Wartość kapitału początkowego obliczona na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 113.041,83 zł.

(decyzja w aktach kapitałowych)

W dn. 29.08.2019 r. odwołująca złożyła wniosek o sprawdzenie czy przysługiwałaby jej rekompensata za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach i ewentualne o doliczenie do emerytury rekompensaty za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych.

(wniosek z 29.08.2019 r. k. 75 akt ZUS)

Decyzją z 18.10.2019 r. ZUS ponownie przeliczył wysokość kapitału początkowego dla wnioskodawczyni w związku z wejściem w życie z dniem 1.05.2015 r. przepisów ustawy emerytalnej w brzmieniu ustalonym przepisami ustawy z 5.03.2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2015 r., poz. 552) i ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego na 1.01.1999 r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 874,16 zł ustaloną decyzją z 20.10.2015 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Okresy składkowe w ilości 16 lat, 9 miesięcy, 16 dni, tj. 201 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 6 miesięcy, 22 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem 6 lat, łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wyniósł 6 lat, 6 miesięcy, 22 dni, tj. 78 miesięcy.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 95,30%. Współczynnik ten posłużył do obliczenia 24% kwoty bazowej, która wynosi 293,01 zł. Wartość współczynnika została obliczona w przy przyjęciu następujących wartości:

50 – ukończony wiek w dniu 31 grudnia 1998 r.

15 – ponieważ wnioskodawczyni została objęta ubezpieczeniem społecznym po raz pierwszy przed osiągnięciem 18 lat

60 – wiek emerytalny

(...) – łączna liczba okresów składkowych i nieskładkowych do 31 grudnia 1998 r. określona w dniach

7200 – wymagany staż 20 lat określony w dniach

Wartość kapitału początkowego obliczona na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 106.464,60 zł.

Do wartości kapitału początkowego Zakład doliczył rekompensatę za pracę w szczególnych warunkach w kwocie 32764,61 zł zgodnie z art. 21 ustawy z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2015 r., poz. 965).

W efekcie kapitał początkowy ustalony dla wnioskodawczyni na dzień 1.01.1999 r. wraz z rekompensatą wyniósł 139229,21 zł.

(decyzja wraz z załącznikiem dot. wyliczenia rekompensaty w aktach kapitałowych)

Zaskarżoną decyzją z 24.10.2019 r. ZUS ponownie obliczył emeryturę wnioskodawczyni w wyniku rozpoznania wniosku z 29.08.2019 r. i ustalił jej wysokość od 1.08.2019 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Zakład podał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie ubezpieczonej do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia wnioskodawczyni na emeryturę

- kwota składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 41075,64 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 316237,25 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 247,30 miesięcy
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1444,86 zł.

Po korekcie kapitału początkowego na koncie ubezpieczonej emerytura została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej

$((...),64 + (...),25)247,30 = 1444,86 \text{ zł.}$

Emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie

od 1.03.2010 r. 1511,61 zł

od 1.03.2011 r. 1558,47 zł

od 1.03.2012 r. 1629,47zł

od 1.03.2013 r. 1694,65 zł

od 1.03.2014 r. 1721,76 zł

od 1.03.2015 r. 1757,76 zł

od 1.03.2016 r. 1761,98 zł

od 1.03.2017 r. 1771,98 zł

od 1.03.2018 r. 1824,79 zł

od 1.03.2019 r. 1894,79 zł

Zakład podał, że emerytura wypłacana na starych zasadach zostaje zawieszona jako świadczenie mniej korzystne.

W załączeniu Zakład przekazał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego.

(decyzja k. 76 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został odtworzony w całości na podstawie niekwestionowanych dokumentów w załączonych aktach emerytalnych wnioskodawczyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U.2018.1924) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2018.1270 ze zm.), wynoszący co najmniej 15 lat.

Przepis ust. 2 art. 21 powołanej ustawy stanowi natomiast, że rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Powołany przepis określa ogólne warunki nabycia prawa do rekompensaty, która - zgodnie z definicją legalną zamieszczoną w art. 2 pkt 5 powołanej ustawy - stanowi rodzaj odszkodowania za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej (z powodu niespełnienia warunków ustawowych do nabycia tego prawa).

Nadto art. 23 ustawy określa tryb ustalania prawa do rekompensaty. Zgodnie z ust. 1 tego artykułu ustalenie rekompensaty następuje **wyłącznie** na wniosek ubezpieczonego ubiegającego się o emeryturę. Oznacza to, że nie jest prawnie dopuszczalne (i tym samym skuteczne) złożenie przez ubezpieczonego samodzielnego (odrębnego) wniosku dotyczącego (wyłącznie) ustalenia prawa do rekompensaty. Ustalenie (przyznanie) rekompensaty następuje dopiero wtedy, gdy ubezpieczony wystąpi do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury ("zwykłej") i wyłącznie przy rozpoznaniu wniosku o emeryturę. Rekompensata nie jest bowiem samodzielnym świadczeniem wypłacanym z zasobów systemu ubezpieczeń społecznych (taki charakter ma np. emerytura), ale jest przyznawana (ustalana) w formie dodatku do kapitału początkowego ustalanego na zasadach przewidzianych w art. 173 i 174 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Innymi słowy, rekompensata zwiększa wartość kapitału początkowego ubezpieczonego i tym samym rzutuje na wysokość (zwiększenie) jego emerytury.

Konkludując tę część rozważań, trzeba wskazać, że z powołanych przepisów wynika, iż przesłankami uprawniającymi do rekompensaty są:

- 1) utrata przez ubezpieczonego możliwości przejścia na emeryturę ("wcześniejszą") w związku z wygaśnięciem po dniu 31 grudnia 2008 r. - w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r. - podstawy normatywnej przewidującej takie uprawnienie;
- 2) niespełnienie przez ubezpieczonego warunków uprawniających go do emerytury pomostowej na zasadach wynikających z przepisów o emeryturze pomostowej;
- 3) legitymowanie się przez ubezpieczonego co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub pracy w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 4) niezyskanie przez ubezpieczonego prawa do emerytury według zasad przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS.

W przedmiotowej sprawie nie było sporne, że odwołującej przysługuje rekompensata z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Istotą sporu było natomiast to, czy ZUS prawidłowo wydał decyzję z 18.10.2019r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego i decyzję z 24.10.2019r. o ustaleniu wysokości emerytury oraz czy prawidłowo przyznał odwołującej rekompensatę od sierpnia 2019 r., zamiast od 1 kwietnia 2009 r., jak tego żądała w ostatecznie sprecyzowanym kształcie roszczenia strona odwołująca na rozprawie z 16.02.2021 r.

Postępowanie dowodowe dowiodło, że odwołująca 2.04.2009 r. wystąpiła wyłącznie o emeryturę. Składając wniosek o przyznanie emerytury zaznaczyła w części II pkt 1 wniosku, że wnosi o przyznanie prawa do emerytury. W części II wniosku pkt 1 przewidziano natomiast możliwość wystąpienia o emeryturę oraz o emeryturę z rekompensatą, przy czym przy tej opcji znajduje się odesłanie do pkt 9 i 13 informacji, stanowiącej integralną część wniosku. W pkt 10

informacji wyjaśniono, komu przysługuje rekompensata. Sąd uznał zatem, że odwołująca w realiach n/n sprawy bez wątplenia nie mogłaby zasadnie twierdzić, że nie została pouczona przez ZUS o możliwości wystąpienia z wnioskiem o rekompensatę, ponieważ informacja o tym zawarta jest w samym wniosku o przyznanie prawa do emerytury, a warunki przyznania tego świadczenia zostały wyjaśnione w formularzu wniosku. Odwołująca wypełniła wniosek i go podpisała. Należy wskazać też na fakt, iż na pierwszej stronie wniosku znajduje się prośba o zapoznanie się z (...) zamieszczoną w końcowej części formularza przed wypełnieniem wniosku.

W ocenie Sądu decyzja z 3.06.2009 r. o ustaleniu kapitału początkowego i decyzja z 8.06.2009 r. o przyznaniu emerytury, nie były wydane na skutek błędu ZUS, ponieważ organ rentowy wydał te decyzje zgodnie z wnioskiem odwołującej. Zdaniem Sądu to wniosek o przyznanie emerytury z 2.04.2009 r. został wypełniony błędnie przez odwołującą. Za błąd ten odpowiada wyłącznie odwołująca. Odwołująca bowiem powinna zapoznać się z objaśnieniami oraz Informacją znajdującymi się na wypełnianym przez nią wniosku.

Podkreślić należy powołany wyżej przepis art. 23 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych wyraźnie wskazuje, iż ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę.

Skoro zatem ubezpieczona we wniosku o emeryturę z 2.04.2009 r. nie zawnioskowała o przyznanie emerytury z rekompensatą, to organ rentowy zgodnie z wnioskiem ubezpieczonej przyznał jej wyłącznie prawo do emerytury.

Natomiast po złożeniu przez odwołującą wniosku z 29.08.2019 r. o ponowne przeliczenie emerytury i przyznanie rekompensaty, ZUS decyzją z 18.10.2019 r. ponownie ustalił kapitał początkowy odwołującej i decyzją z 24.10.2019 r. przyznał jej prawo do emerytury z rekompensatą od sierpnia 2019 r., a zatem od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie rekompensaty. Strona odwołująca przyznała zresztą wprost na rozprawie z 16.02.2021 r., że wniosek o rekompensatę złożyła dopiero w sierpniu 2019 r.

Zdaniem Sądu postępowanie ZUS było zatem właściwe, a wydane decyzje z dnia 18.10.2019r. o ponownym ustaleniu kapitału oraz z dnia 24.10.2019r. o ustaleniu wysokości emerytury są poprawne i odpowiadają w pełni obowiązującemu prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie, uznając je w całości za bezzasadne.

Sygn. akt VIII U 4835/19

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

A.P.